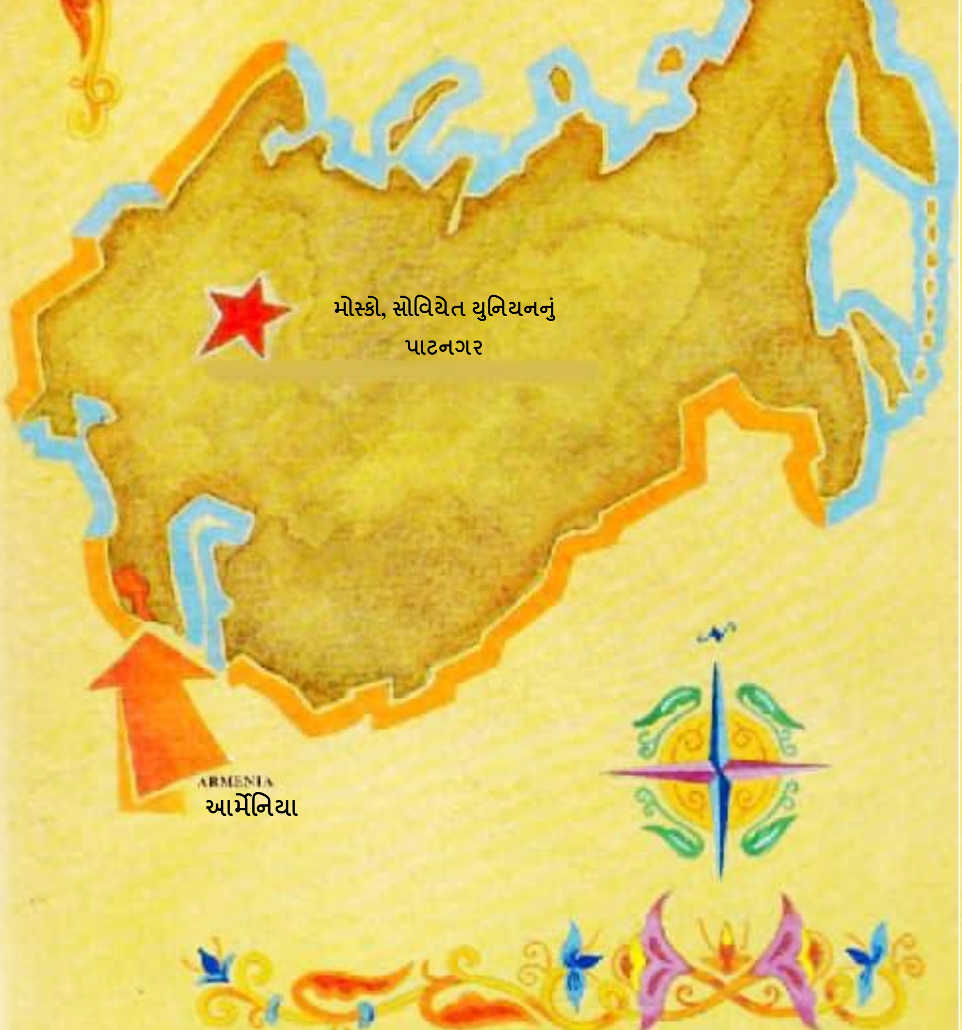
હાડજાક ગ્યુલનાઝારિયન

નાના આર્થરનો સૂર્ય

બે આર્મેનિયન વાર્તાઓ

સોવિયેત યુનિયનનો નકશો

સોવિયેત યુનિયનના દક્ષિણમાં આવેલા ગણતંત્રોમાંનો એક આર્મેનિયા, એક સુંદર પર્વતીય દેશ છે. આર્મેનિયાના દયાળુ, મહેનતુ લોકો વાદળી આકાશ નીચે સૂર્યપ્રકાશિત ભૂમિને પ્રેમ કરે છે; તેઓ તેમના મહેમાનોને પ્રાચીન મંદિરો અને કિલ્લાઓ બતાવવાનું પસંદ કરે છે, અને સેવન તળાવ પર ખાસ ગર્વ અનુભવે છે. જ્યારે સળગતી ગરમી બધે જ હોય છે, ત્યારે દૃશ્યો અને ઠંડી હવા રજાઓ ગાળનારાઓને તેના કિનારા તરફ આકર્ષે છે.

દ્રાક્ષ, પીચ, નાસપતી, સફરજન, તરબૂચ અને વિવિધ શાકભાજી - આ બધું આર્મેનિયન ભૂમિ પર ઉગે છે, અને ઘેટાંના ટોળા પર્વતીય ગોચરમાં ચરતા હોય છે. પરંતુ ખેતી એ આર્મેનિયનોનો એકમાત્ર વ્યવસાય નથી.

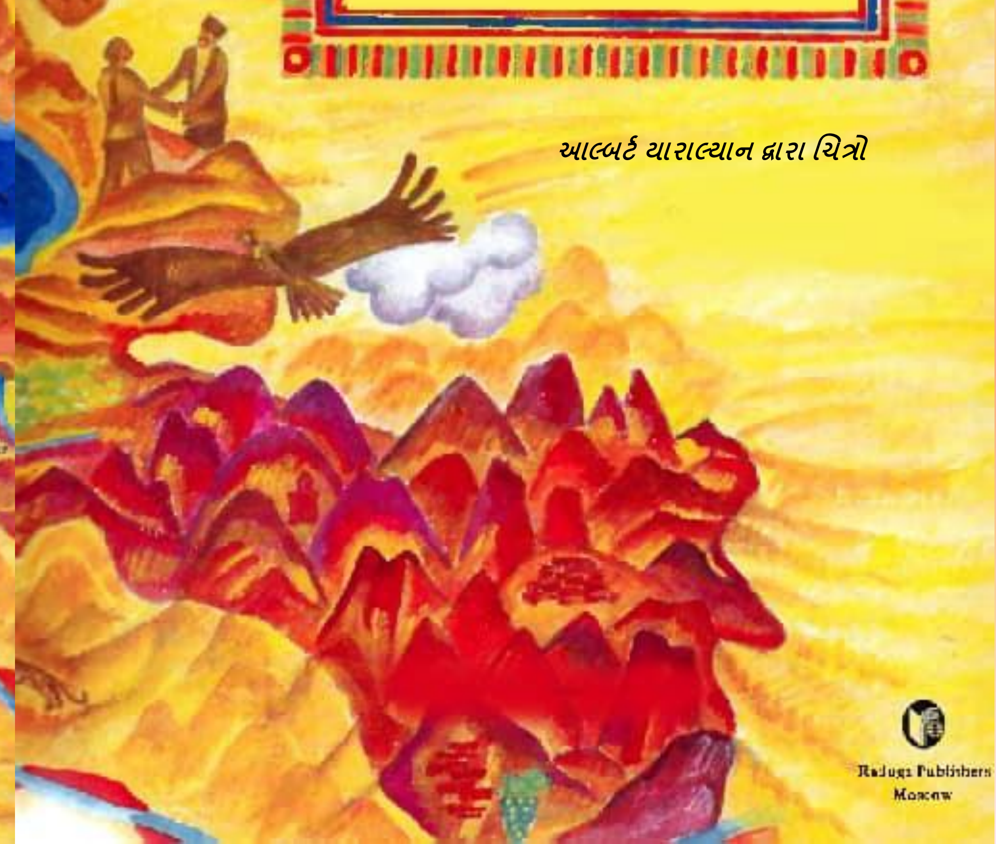
સોવિયેત સરકાર હેઠળ, ઘણી ફેક્ટરીઓ બનાવવામાં આવી છે અને પ્રજાસત્તાક હવે કમ્પ્યુટર્સ, સાધનો અને અન્ય ઉત્પાદનોનું ઉત્પાદન કરે છે. રાજધાની, યેરેવન, ઓળખાણની બહાર બદલાઈ ગઈ છે, નાના એડોબ ઘરો ગુલાબી ટુફા ઊંચી ઇમારતોને સ્થાન આપી રહ્યા છે. શેરીઓના બંને કિનારે વૃક્ષો અને ફૂલો ઉગાડવામાં આવ્યા છે; દરેક જગ્યાએ ફુવારાઓ છે અને પથ્થરોથી બનાવેલા સિંચાઈ ખાડાઓમાં પાણી ખુશીથી ગર્જે છે.

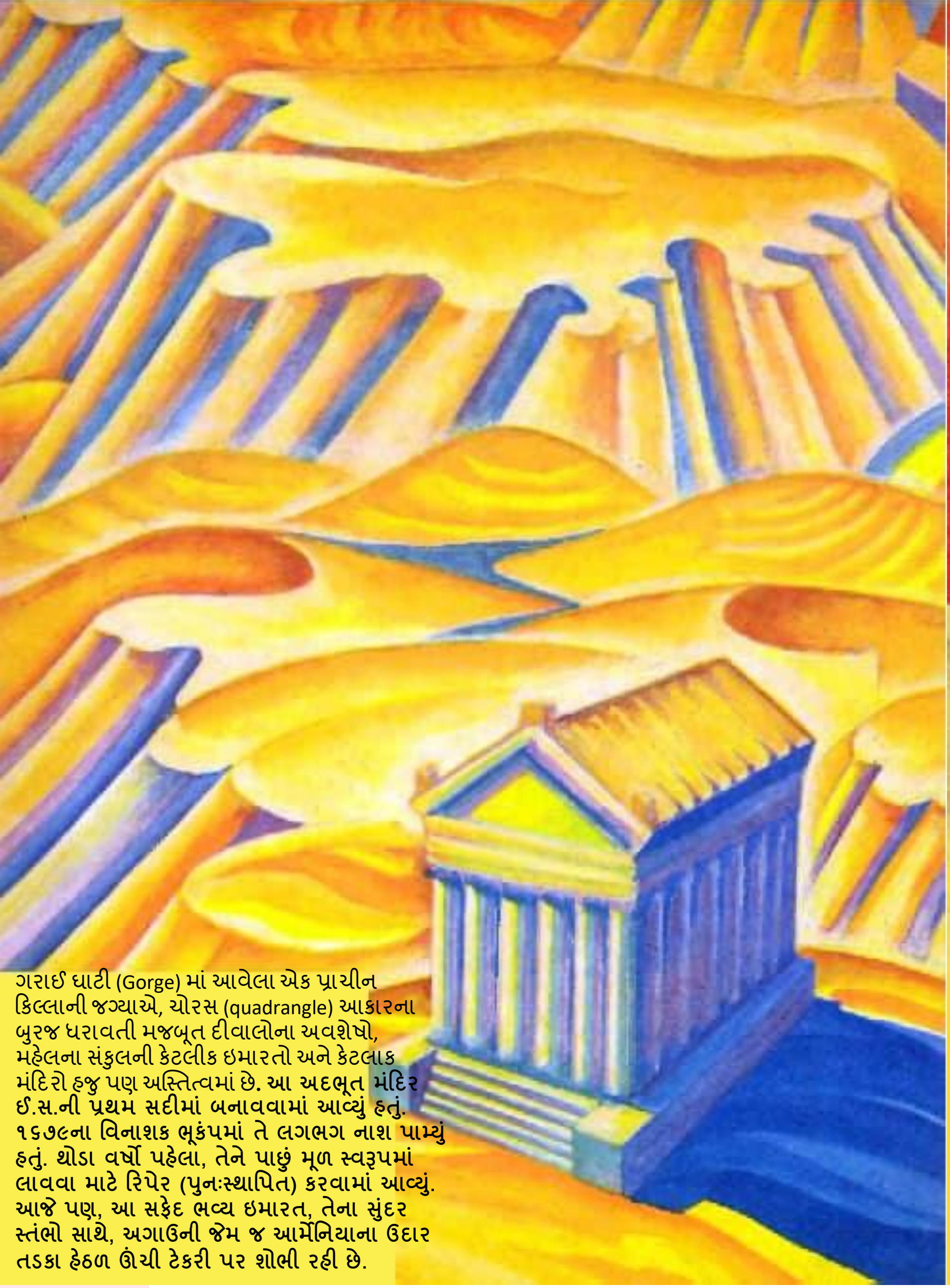
હાડજાક
ગ્યુલનાઝારિયન

નાના આર્થરનો સૂર્ય

આલ્બર્ટ યારાલ્યાન દ્વારા ચિત્રો

Raduga Publishers
Moscow

ગરાઈ ઘાટી (Gorge) માં આવેલા એક પ્રાચીન કિલ્લાની જગ્યાએ, ચોરસ (quadrangle) આકારના બુરજ ધરાવતી મજબૂત દીવાલોના અવશેષો, મહેલના સંકુલની કેટલીક ઇમારતો અને કેટલાક મંદિરો હજુ પણ અસ્તિત્વમાં છે. આ અદભૂત મંદિર ઈ.સ.ની પ્રથમ સદીમાં બનાવવામાં આવ્યું હતું. ૧૬૭૯ના વિનાશક ભૂકંપમાં તે લગભગ નાશ પામ્યું હતું. થોડા વર્ષો પહેલા, તેને પાછું મૂળ સ્વરૂપમાં લાવવા માટે રિપેર (પુનઃસ્થાપિત) કરવામાં આવ્યું. આજે પણ, આ સફેદ ભવ્ય ઇમારત, તેના સુંદર સ્તંભો સાથે, અગાઉની જેમ જ આર્મેનિયાના ઉદાર તડકા હેઠળ ઊંચી ટેકરી પર શોભી રહી છે.

નાના આર્થરનો સૂર્ય

દાદીમાને પાનખર ગમતું નહોતું. બીજી બાજુ, નાના આર્થરને તે ગમતું હતું. દાદીમાને પાનખર ગમતું નહોતું કારણ કે તેમાં વરસાદ આવતો હતો, અને તેના કારણે તેના પગમાં દુખાવો થતો હતો.
આર્થરને પાનખર ખૂબ ગમતું. તે ઘણી બધી સારી વસ્તુઓ લઈને આવતું.
પીચ અને દ્રાક્ષ, નાસપતી અને સફરજન. અને માતા ફળોમાંથી તમામ પ્રકારના 'વિટામિન' બનાવતી.

આર્મેનિયાના ફળોની
ઉપજ

આર્મેનિયામાં એક
ગામડાનું બજાર

સુજુખ લોટ અને દ્રાક્ષના રસમાંથી બનેલી પેસ્ટમાં અખરોટ હોય છે

દર પાનખર સવારે તે પિતાને કહેતી:

'મેસ્રોપ, જા અને થોડા સફરજન અને દ્રાક્ષ ખરીદ: બાળકને વિટામિનની જરૂર છે.'

અને પિતા બજારમાં જઈને સફરજન, નાસપતી, દાડમ અને બીજું ઘણું બધું ખરીદતા.

લિટલ આર્થરને પાનખર ખૂબ જ ગમતી.

દાદીમાને વિટામિનની જરૂર નહોતી . મોટા લોકોને વિટામિનની જરૂર નહોતી લાગતી . મોટા લોકો ફક્ત મજા માટે પીચ, દ્રાક્ષ અને નાસપતી ખાતા હતા . જ્યાં સુધી તેમનું માનવું હતું, તે ફક્ત પીચ, દ્રાક્ષ અને નાસપતી હતા, અને વિટામિન બિલકુલ નહોતા.

અલાની એ ખાંડવાળા અખરોટથી ભરેલા સૂકા પીચ છે

એક *પ્રાચીન મીઠાનો ભંડાર*

વરસાદ પડી રહ્યો હતો, અને દાદીમા ઘરની અંદર સોફા પર આગળ તરફ ઝૂકીને સૂતા હતા. ધીમેથી પોતાની જાતને કહી રહ્યા હતા, 'ઉફ, ઉફ, ઉફ.'

આર્થર તેની પાસે ગયો.

'દાદી, તમે મને સાંભળો છો? દાદી?' તેણે કહ્યું.

'શું છે, બાલિક-જાન ?' તેણીએ જવાબ આપ્યો.

'આ ફરીથી તમારો પગ છે ને?' તેણે પૂછ્યું.

'હા, મારા પ્રિય,' તે ફક્ત એટલું જ ગણગણ્યા.

સુજુખ બદામ ખાસ વાસણોમાં ઉકાળવામાં આવે છે.

તેણે દાદીને નારંગી આપ્યું. 'લો, વિટામિન્સ ખાઈ લો, તે દુખાવો દૂર કરશે,' તેણે કહ્યું. દાદી હસ્યા. 'તારી પાસે છે, બાલિક-જાન ,' તેણીએ જવાબ આપ્યો.

'નારંગી મને મદદ કરશે નહીં. મને સૂર્યપ્રકાશની જરૂર છે , પણ મને હેરાન કરવા માટે સૂર્ય વાદળમાંથી ગાયબ થઈ ગયો છે .'

નાનો આર્થર વાદળોથી ખૂબ જ ગુસ્સે હતો. તેણે પોતાના નાના કૂતરા કોટોટને પલંગ નીચેથી બોલાવ્યો, તેની પોપ-ગન ઉપાડી અને બાલ્કનીમાં ગયો.

'વાદળો પર ભસ,' તેણે ગલૂડિયાંને કહ્યું, 'અને હું તેમને મારી બંદૂકથી ગોળી મારીશ.'

કોટોટે બે-ત્રણ વાર ભસ્યો, પણ બહુ ઉગ્ર નહીં. નિઃશંકપણે તે સમજી શક્યો નહીં અને વિચાર્યું કે આર્થર તેની સાથે રમવા માંગતો હતો; તેથી, તે ખુશ થઈને ભસ્યો. આવા ભસવાથી કોઈ વાદળ ડરશે નહીં.

હકીકતમાં, આર્થરને કોટોટના ભસવાની ખબર પણ ન પડી . તે રોમાંચક ચહેરા સાથે બંદૂક ચલાવી રહ્યો હતો , બૂમ પાડી રહ્યો હતો:

'આ લો, ઓ આતંકીઓ, તમે સૂર્યને શા માટે છુપાવવા માંગો છો? આ લો! બૂમ, બૂમ, બૂમ.'

અને તેણે બંદૂક ચલાવી અને ત્યાં સુધી ફાયરિંગ ચાલુ રાખ્યું જ્યાં સુધી તેનું મોં 'બૂમ, બૂમ, બૂમ' બૂમો પાડીને થાકી ન ગયું.

ત્યાં સુધીમાં વાદળો થોડા ડરી ગયા હતા અને વરસાદ બંધ થઈ ગયો હતો; છતાં સૂર્ય હજુ પણ બહાર આવ્યો ન હતો.

'અરે ભગવાન,' આર્થરે વિચાર્યું, 'કારણ કે મારી બંદૂક ખૂબ નાની છે.'

જો આર્થર પાસે રચિક જેવી તોપ હોત , તો તે ફક્ત એક જ ધડાકો કરત અને વાદળો તરત જ વિખેરાઈ જાત.

પણ આર્થર પાસે તોપ નહોતી, અને રચિક ખૂબ દૂર રહેતો હતો. તે કંઈ કરી શકતો ન હતો; એ ઉદાસ થઈને રૂમમાં પાછો ગયો અને દાદીમાની બાજુમાં બેઠો.

'ગ્રાન, તમે મને સાંભળો છો, ગ્રેન?' તેણે પૂછ્યું.

'હવે શું, બાલિક-જાન ?' તેણીએ જવાબ આપ્યો.

આર્મેનિયન માટીના રમકડાં

'મેં વાદળોને ફક્ત થોથોડા ડરાવ્યા. વરસાદ બંધ થઈ ગયો, પણ સૂર્ય હજુ પણ છુપાઈ રહ્યો છે. જુઓ, મારી પાસે તોપ નથી, અને વાદળો મારી બંદૂકથી બહુ ડરતા નથી.'

દાદીમા હસ્યા.

'ઓહ, આભાર, મારા પ્રિય,' તેણીએ કહ્યું. 'પણ જો: તેં વરસાદને ડરાવીને મને થોડી સ્વસ્થ કરી દીધી; હવે મારા પગમાં બિલકુલ દુખાવો થતો નથી. હું તારા પપ્પાને કહીશ કે તને તોપ ખરીદીને આપે. પછી તું બધા વાદળોને દૂર ભગાડી શકે છે.'

'દાદી, શું તમને ખરેખર સારું લાગે છે?' એણે ચાલુ રાખ્યું.

'આહ, મને એટલું સારું લાગે છે કે મને લાગે છે કે અડધો દુખાવો ઓછો થઈ ગયો છે.'

' દાદી ,' આર્થરે અચાનક કહ્યું, 'મને ખબર છે કે આપણે શું કરવું જોઈએ. હવે હું તમારા બીજા અડધા દુખાવાને દૂર કરીશ .'

'તોપ વગર તું કેવી રીતે કરીશ?' દાદીમાએ સ્મિત સાથે પૂછ્યું.

'તમે જોશો,' તેણે બૂમ પાડી. 'હું તેને ભગાડી દઈશ. ' મારા વચન પર, હું કરીશ. મમ્મી, તમે મને સાંભળો છો, મમ્મી?'

'શું વાત છે દીકરા?' રસોડામાંથી તેની માતાનો અવાજ આવ્યો.

" મને થોડા કાગળની જરૂર છે," તેણે કહ્યું.

'પિતાના ડેસ્ક પરથી થો ડા લઈ લે,' તેણીએ કહ્યું.

પિતાના ડેસ્ક પર અનેક પ્રકારના કાગળો હતા. પહેલા આર્થરે ચોખ્ખો કાગળની શીટ પસંદ કરી. પછી તેણે એક જાડી લાલ પેન્સિલ પસંદ કરી. તેણે કાગળ જમીન પર મૂક્યો, પેટના બળે સૂઈ ગયો અને દોરવાનું શરૂ કર્યું. તે ખૂબ જ પ્રયત્ન કરી રહ્યો હતો અને તેણે પોતાની જીભ પણ બહાર કાઢી. તેણે લોહી જેવા લાલ રંગનો સૂર્ય દોર્યો - એટલો સરસ સૂર્ય, એટલો ગરમ સૂર્યપ્રકાશ કે તેનાથી આર્થરના ચહેરા પર પરસેવો વળી ગયો.

આખરે સૂર્ય તૈયાર હતો. આર્થરે કોટોટને ભગાડી દીધો , જે ઉત્સાહથી તેની આસપાસસ દોડી રહ્યો હતો , જેથી તે ધૂર્ત તેના ખરબચડા પંજા તેના પર ન મૂકે અને તે સૂર્યને દાદી પાસે લઈ ગયો.

'દાદી, તમે મને સાંભળો છો? દાદી?' તેણે પૂછ્યું.

"શું, પ્રિય?" તેણીએ ગણગણાટ કર્યો.

'જુઓ, મેં તમારા માટે સૂર્ય બનાવ્યો છે.'

દાદીમાએ સૂર્ય તરફ જોયું અને સ્મિત કર્યું.

'કેવો સુંદર લાલ સૂર્ય છે,' એણે જીભ વડે ચ-ચ અવાજ કરીને કહ્યું. 'અને કેટલો ગરમ છે. મને તે મારા પગ પાસે મૂકવા દો.'

દાદીમાએ સૂર્ય લીધો અને તેના ખરાબ પગ પર મૂક્યો.

'હવે તો સૂર્ય છે, ઠીક છે. ખબર છે, મારા પગનો દુખાવો બિલકુલ ગાયબ થઈ ગયો છે. દાદીને કોણે સાજો કર્યો? તે આર્થર છે.'

દાદીમાએ તેના પૌત્રને ચુંબન કર્યું, પછી સ્મિત કર્યું, તેણે તેને ફરીથી ચુંબન કર્યું, પછી ફરી એકવાર સ્મિત કર્યું અને નાના આર્થરને ત્યાં સુધી હસતી અને ચુંબન કરતી રહી જ્યાં સુધી તેણીને ઊંઘ ન આવી અને તેણે આર્થરના સૂર્યને તેના પગ પર રાખ્યો અને અચાનક એને ઝોકું આવી ગયું.

સાંજ સુધીમાં દાદીના પગમાં જરાય દુખાવો નહોતો થયો. ખરું ને? આર્થરનો સૂર્ય સોફા પરથી જમીન પર પડી ગયો હતો, અને મૂર્ખ કોટોટે તેના ગંદા પંજા વડે ઘણી વાર સૂર્ય પર પગ મુક્યો હતો; પણ દાદી પહેલાથી જ સાજા થઈ ગયા હતા.

તે સાંજે પિતાએ દાદીમાને પૂછ્યું કે તે કેવું અનુભવી રહી છે.

'સારું, આભાર,' તેણીએ કહ્યું. 'આર્થરના સૂર્યથી હું સાજી થઈ ગઈ.'

પિતાજી સમજી શક્યા નહીં. પણ દાદીએ તેમને બધું સમજાવ્યું.

આર્થરે ખુશીથી નાક રે. હંમેશા આવું જ હતું. જ્યારે આર્થર ઉત્સાહિત થતો ત્યારે અને જ્યારે તે રડતો ત્યારે પણ તેના નાકમાં ખંજવાળ આવતી.

આજે આર્થર પોતાનાથી ખૂબ ખુશ હતો. તે એટલો દયાળુ હતો અને સારું વર્તન કરતો હતો કે પિતાએ તો કહ્યું કે આર્થરે બીજા બાળકો માટે ઉદાહરણ બનવું જોઈએ. અને તે એક સારા ઉદાહરણ તરીકે સૂઈ ગયો.

આર્થરનો સૂર્ય ફ્લોર પર પડ્યો હતો. અને સૂર્યની ઉપર, તેના પેટ પર ગલુડિયું સૂઈ ગયું હતું. આર્થરે બૂમ પાડી: 'ઊઠ, કોટોટ . કોઈ સૂર્યની ઉપર કેવી રીતે સૂઈ શકે? તું તારું પેટ બાળી નાખશે. ઊઠ.'

જીમ રિઓર્ડન દ્વારા અનુવાદિત

યેરેવન ચિલ્ડ્રન્સ આર્ટ
ગેલેરી માંથી રેખાંકનો

જ્યારે બધું સારું હોય ત્યારે બધું સારું હોય છે

'હું બાલ્કનીમાંથી આર્થરની સંભાળ રાખીશ,' દાદીએ માતાને કહ્યું.

'જો તેને કંઈક થાય તો? જો તમે બાલ્કનીમાં હોવ તો તમે તેને કેવી રીતે મદદ કરશો?'

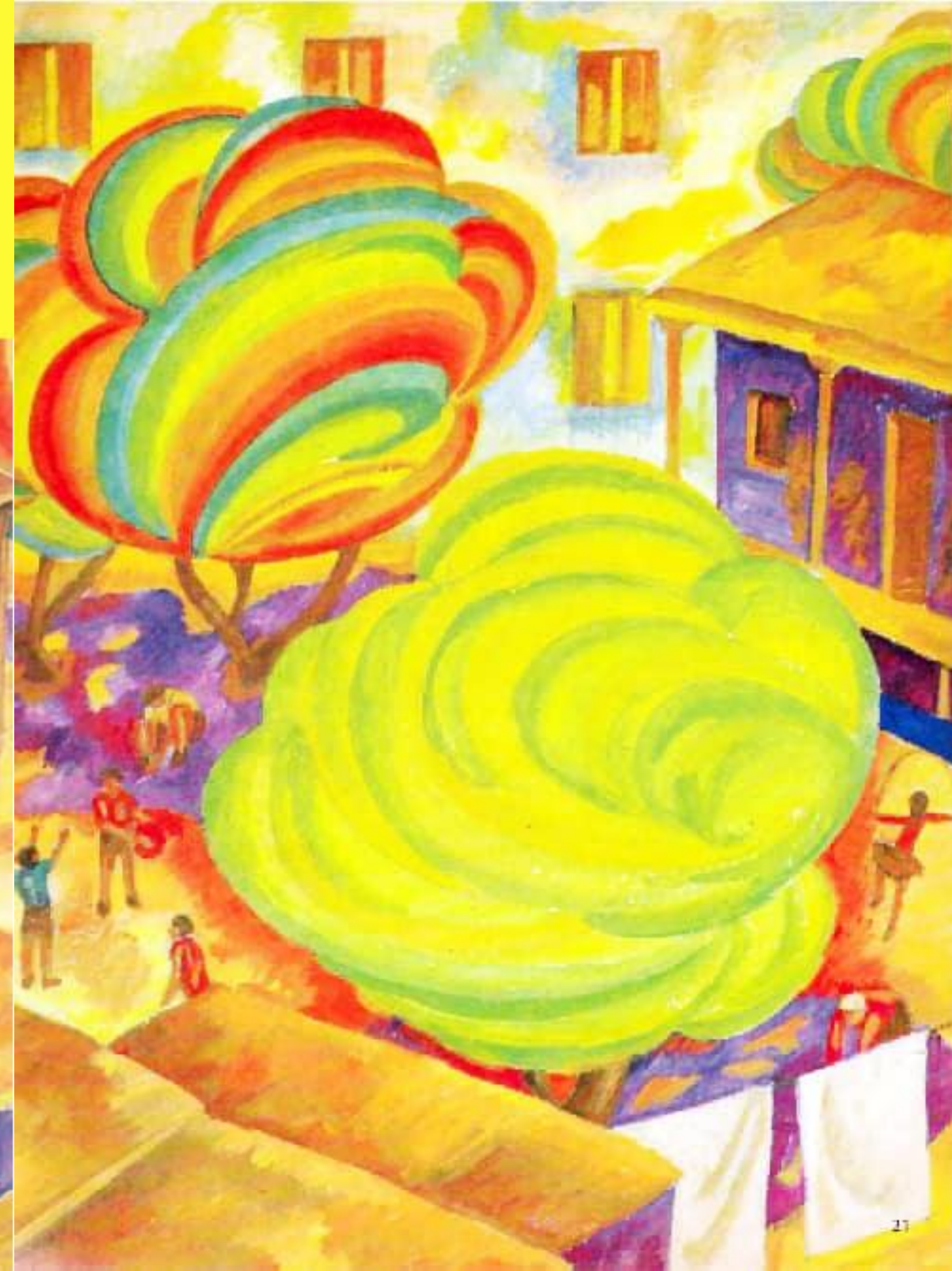
'તેનું શું થઈ શકે?'

'મને કેવી રીતે ખબર પડે? જો તે પડી જાય તો?'

"જો તે પડી જશે, તો તે ફરીથી ઉઠશે," ગ્રેનીએ કહ્યું. તે બાલ્કનીમાં ગઈ, ત્યાં સોફા પર બેઠી અને આર્થરની સંભાળ રાખતી વખતે ચોખા વીણવા લાગી.

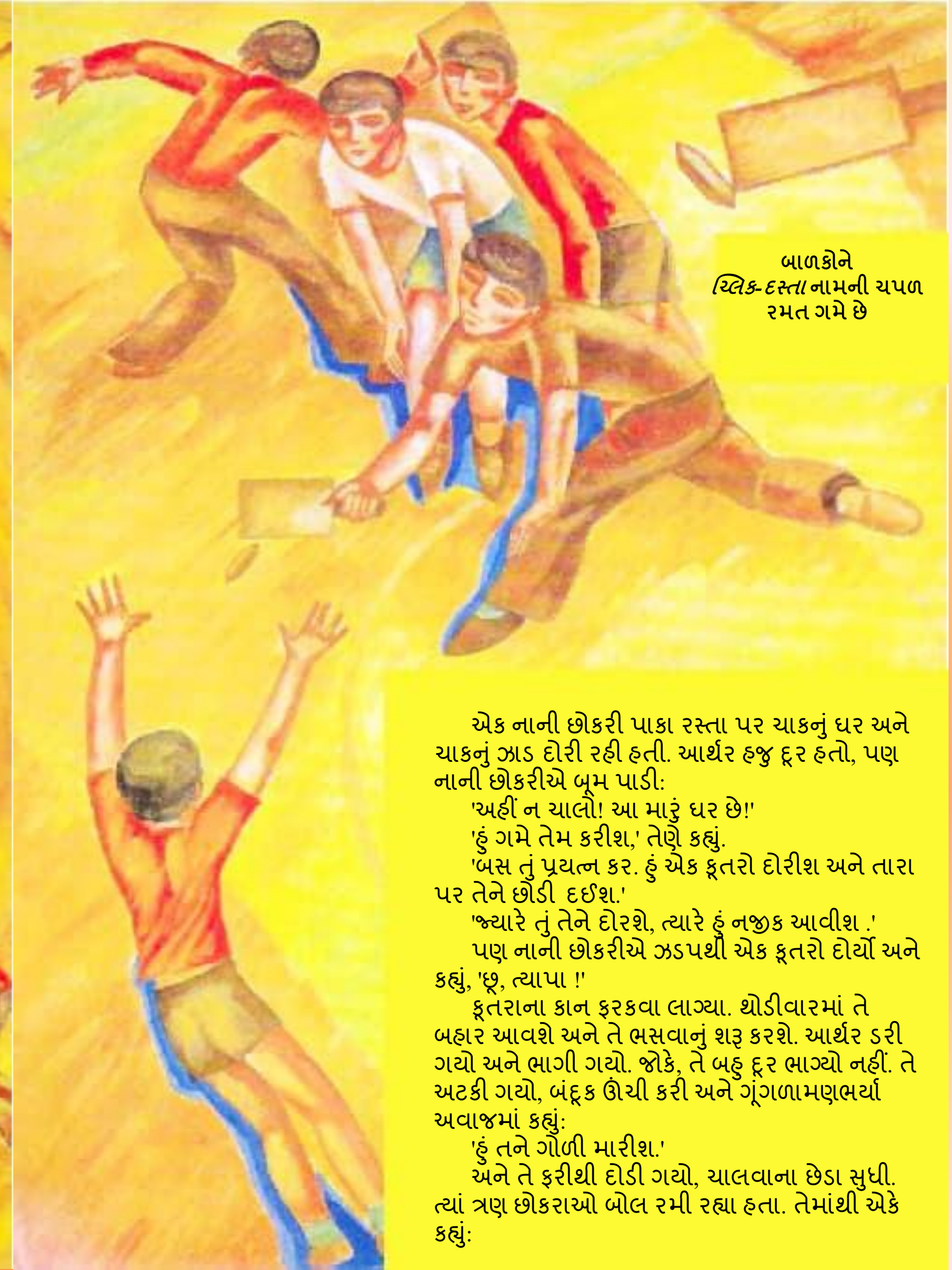
આંગણામાં મોટા કૂતરા હતા, અને તેથી કોટોટ ઘરે જ રહ્યો. આર્થર એકલો રમવા ગયો. તેણે પોતાની બંદૂક પણ સાથે રાખી લીધી, કદાચ જરૂર પડે તો.

આર્મેનિયામાં નાના છોકરાઓ દ્વારા રમાતી રમત, *ગેશ*, *માટે હિંમત, ચપળતા અને* પીડા પ્રત્યે તિરસ્કારની જરૂર પડે છે: જો હવામાં ફરતો ચામડાનો પટ્ટો સમયસર ઝીલી ન લેવાય, પાછળ ન હઠાય કે તેનો સામનો ન કરાય, તો એનો ફટકો ખૂબ જ જોરદાર વાગે છે.

બાળકોને *ચિલક-દસ્તા* નામની ચપળ રમત ગમે છે

એક નાની છોકરી પાકા રસ્તા પર ચાકનું ઘર અને ચાકનું ઝાડ દોરી રહી હતી. આર્થર હજુ દૂર હતો, પણ નાની છોકરીએ બૂમ પાડી:

'અહીં ન ચાલો! આ મારું ઘર છે!'

'હું ગમે તેમ કરીશ,' તેણે કહ્યું.

'બસ તું પ્રયત્ન કર. હું એક કૂતરો દોરીશ અને તારા પર તેને છોડી દઈશ.'

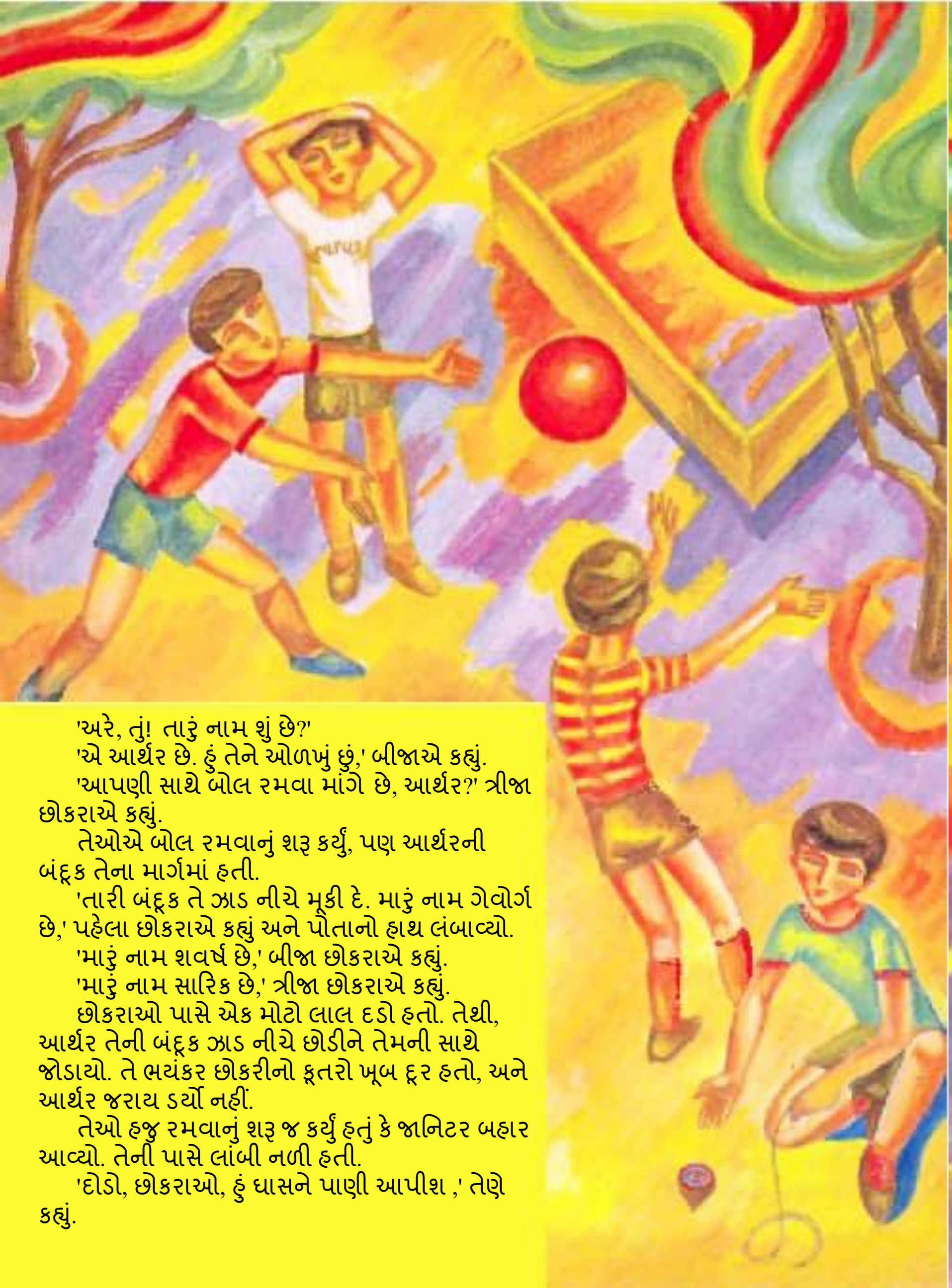
'જ્યારે તું તેને દોરશે, ત્યારે હું નજીક આવીશ .'

પણ નાની છોકરીએ ઝડપથી એક કૂતરો દોર્યો અને કહ્યું, 'છૂ, ત્યાપા !'

કૂતરાના કાન ફરકવા લાગ્યા. થોડીવારમાં તે બહાર આવશે અને તે ભસવાનું શરૂ કરશે. આર્થર ડરી ગયો અને ભાગી ગયો. જોકે, તે બહુ દૂર ભાગ્યો નહીં. તે અટકી ગયો, બંદૂક ઊંચી કરી અને ગૂંગળામણભર્યા અવાજમાં કહ્યું:

'હું તને ગોળી મારીશ.'

અને તે ફરીથી દોડી ગયો, ચાલવાના છેડા સુધી. ત્યાં ત્રણ છોકરાઓ બોલ રમી રહ્યા હતા. તેમાંથી એકે કહ્યું:

'અરે, તું! તારું નામ શું છે?'

'એ આર્થર છે. હું તેને ઓળખું છું,' બીજાએ કહ્યું.

'આપણી સાથે બોલ રમવા માંગે છે, આર્થર?' ત્રીજા છોકરાએ કહ્યું.

તેઓએ બોલ રમવાનું શરૂ કર્યું, પણ આર્થરની બંદૂક તેના માર્ગમાં હતી.

'તારી બંદૂક તે ઝાડ નીચે મૂકી દે. મારું નામ ગેવોર્ગ છે,' પહેલા છોકરાએ કહ્યું અને પોતાનો હાથ લંબાવ્યો.

'મારું નામ શવર્ષ છે,' બીજા છોકરાએ કહ્યું.

'મારું નામ સારિક છે,' ત્રીજા છોકરાએ કહ્યું.

છોકરાઓ પાસે એક મોટો લાલ દડો હતો. તેથી, આર્થર તેની બંદૂક ઝાડ નીચે છોડીને તેમની સાથે જોડાયો. તે ભયંકર છોકરીનો કૂતરો ખૂબ દૂર હતો, અને આર્થર જરાય ડર્યો નહીં.

તેઓ હજુ રમવાનું શરૂ જ કર્યું હતું કે જાનિટર બહાર આવ્યો. તેની પાસે લાંબી નળી હતી.

'દોડો, છોકરાઓ, હું ઘાસને પાણી આપીશ ,' તેણે કહ્યું.

લાલ બોલ લઈને છોકરાઓ રેતીની ટેકરી પર ગયા. અને તેઓ બંદૂક વિશે બધું ભૂલી ગયા.

રેતીનો ટેકરો ખૂબ મોટો હતો. ગેવોર્ગ હાથના બળે ઊંધો ઉભો રહ્યો. શવર્ષે પ્રયાસ કર્યો? અને તે પડી ગયો. સારિકે પ્રયાસ કર્યો, અને તે પણ પડી ગયો. પછી આર્થરે પ્રયાસ કર્યો. પણ તે પણ પડી ગયો.

'મારા જેવું કોઈ કરી શકે નહીં!' ગેવોર્ગે બડાઈ મારી. આનાથી છોકરાઓ ગુસ્સે થયા.

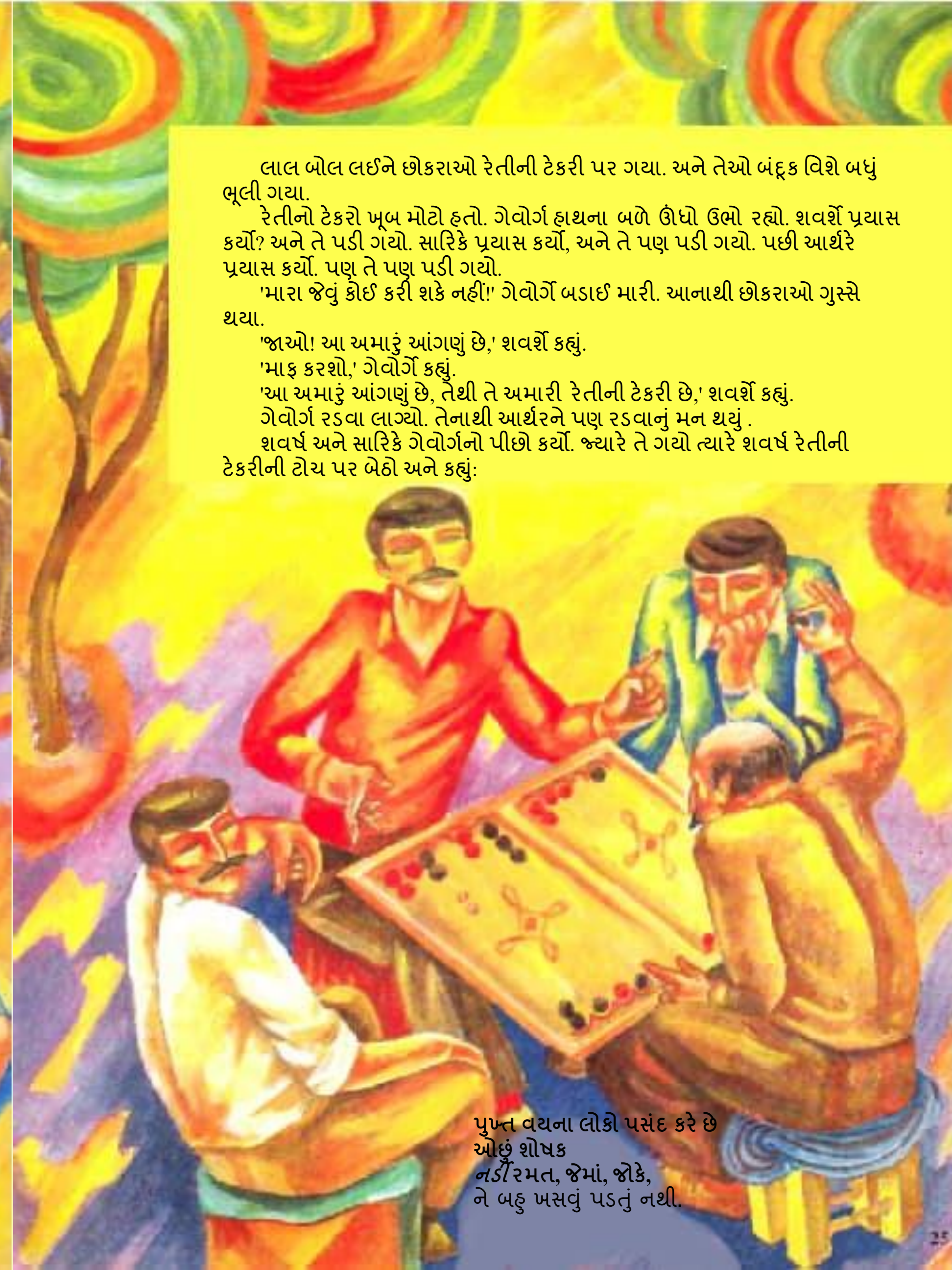
'જાઓ! આ અમારું આંગણું છે,' શવર્ષે કહ્યું.

'માફ કરશો,' ગેવોર્ગે કહ્યું.

'આ અમારું આંગણું છે, તેથી તે અમારી રેતીની ટેકરી છે,' શવર્ષે કહ્યું.

ગેવોર્ગ રડવા લાગ્યો. તેનાથી આર્થરને પણ રડવાનું મન થયું .

શવર્ષ અને સારિકે ગેવોર્ગનો પીછો કર્યો. જ્યારે તે ગયો ત્યારે શવર્ષ રેતીની ટેકરીની ટોચ પર બેઠો અને કહ્યું:

પુખ્ત વયના લોકો પસંદ કરે છે
ઓછું શોષક
નર્દી રમત, જેમાં, જોકે,
ને બહુ ખસવું પડતું નથી.

'આ તો ખુબ સરસ છે!'

આર્થર પણ બેસી ગયો, પણ તે કંઈ બોલ્યો નહીં,

કારણ કે તેને બિલકુલ ખુશી નહોતી.

પછી તેઓએ બોલને ટેકરી પરથી નીચે ફેરવ્યો, વારંવાર, અને ફરીથી, અને ફરીથી. છતાં, તે પરેશાન હતો.

થોડી વાર પછી શવર્ષની માતાએ તેને બોલાવ્યો. 'ઘરે આવ. લંચનો સમય થઈ ગયો છે ,' તેણીએ કહ્યું.

શવર્ષ પોતાનો લાલ રંગનો દડો લઈને ઘરે ગયો. હવે આંગણું ખૂબ જ કંટાળાજનક લાગતું હતું . સારિકને બિલકુલ શિષ્ટાચાર નહોતો, કારણ કે તેણે નાક ખોતરવાનું શરૂ કર્યું હતું. આર્થર પણ એવું જ કરતો હતો, પરંતુ આ કદાચ એટલા માટે હતું કારણ કે તે ખૂબ કંટાળી ગયો હતો અને ખૂબ નાખુશ હતો... તે ટેકરી પરથી નીચે દોડ્યો અને અચાનક તેને ખૂબ *ભૂખ* લાગી . પરંતુ તે છોકરી જ્યાં હતી તે પાકા રસ્તા પર પાછો ગયો નહીં, કારણ કે તે તેના કૂતરાથી ડરતો હતો. તે આખા ઘરની આસપાસ દોડ્યો અને ચોકીદારના નળીમાંથી પાણીના પ્રવાહ નીચે દોડીને ભીંજાઈ ગયો. અંતે, તે તેના દરવાજા સુધી પહોંચ્યો.

'ભગવાન! તું તો જોવા લાયક છે!' તેની માતાએ કહ્યું. 'જલ્દી કર અને બદલી નાખ.'

'સારિક અને શવર્ષે ગેવોર્ગનો પીછો કર્યો.'

'શું ગેવોર્ગ? તું ભીનો થઈ ગયો છે!'

'મેં પણ તેને ભગાડી દીધો, પણ હું ઇચ્છતો ન હતો.'

'તારું શર્ટ ઉતાર.'

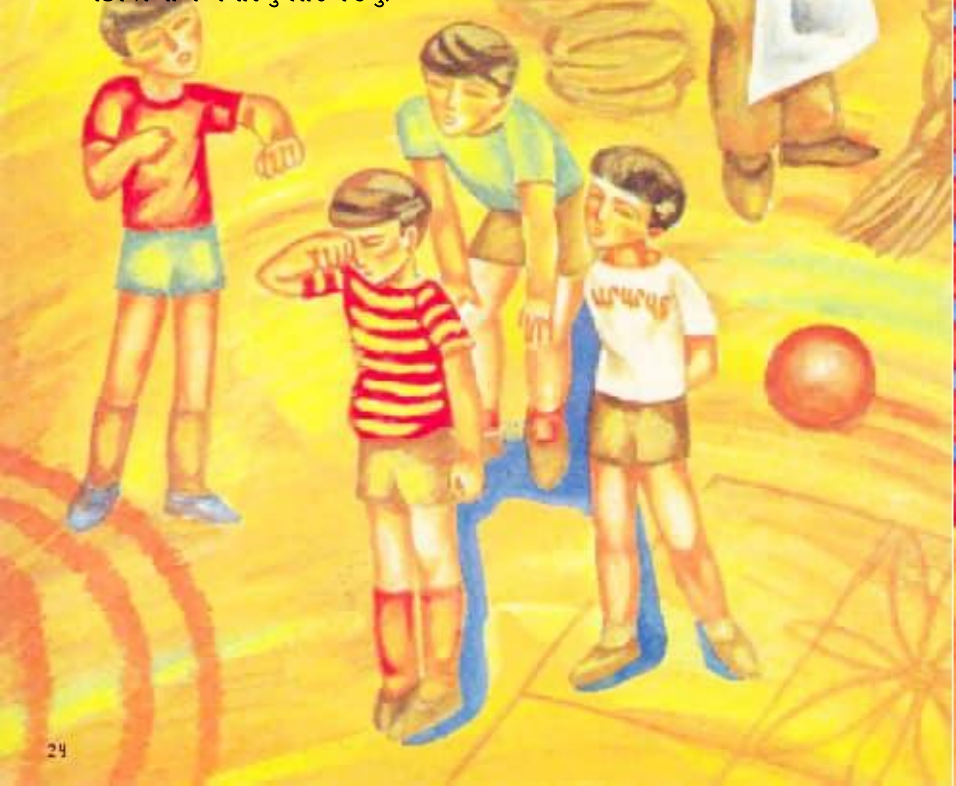
'ગેવોર્ગ રડવા લાગ્યો. પછી તે ઘરે ગયો.'

'આ ઉંમરના બાળકને એકલા છોડી દેવું.'

'મને ગેવોર્ગ માટે દિલગીરી છે. મમ્મી, તમને નથી?'

'ટબમાં જા!!'

પછી તેઓએ બપોરનું ભોજન કર્યું.

માતાએ અલબત્ત આર્થરને નવડાવ્યો હતો અને તેને કોરા કપડાં પહેરાવ્યા હતા.

'મારી બંદૂક આંગણામાં છે. તે કદાચ હવે ખોવાઈ ગઈ હશે,' આર્થરે પોતાની જાતને કહ્યું.

'જે કોઈ એકલું પડી જાય છે તે ખોવાઈ જાય છે.'

ડોરબેલ વાગી. માતાએ દરવાજો ખોલ્યો. સારિક અને ગેવોર્ગ હતા. ગેવોર્ગ પાસે બંદૂક હતી.

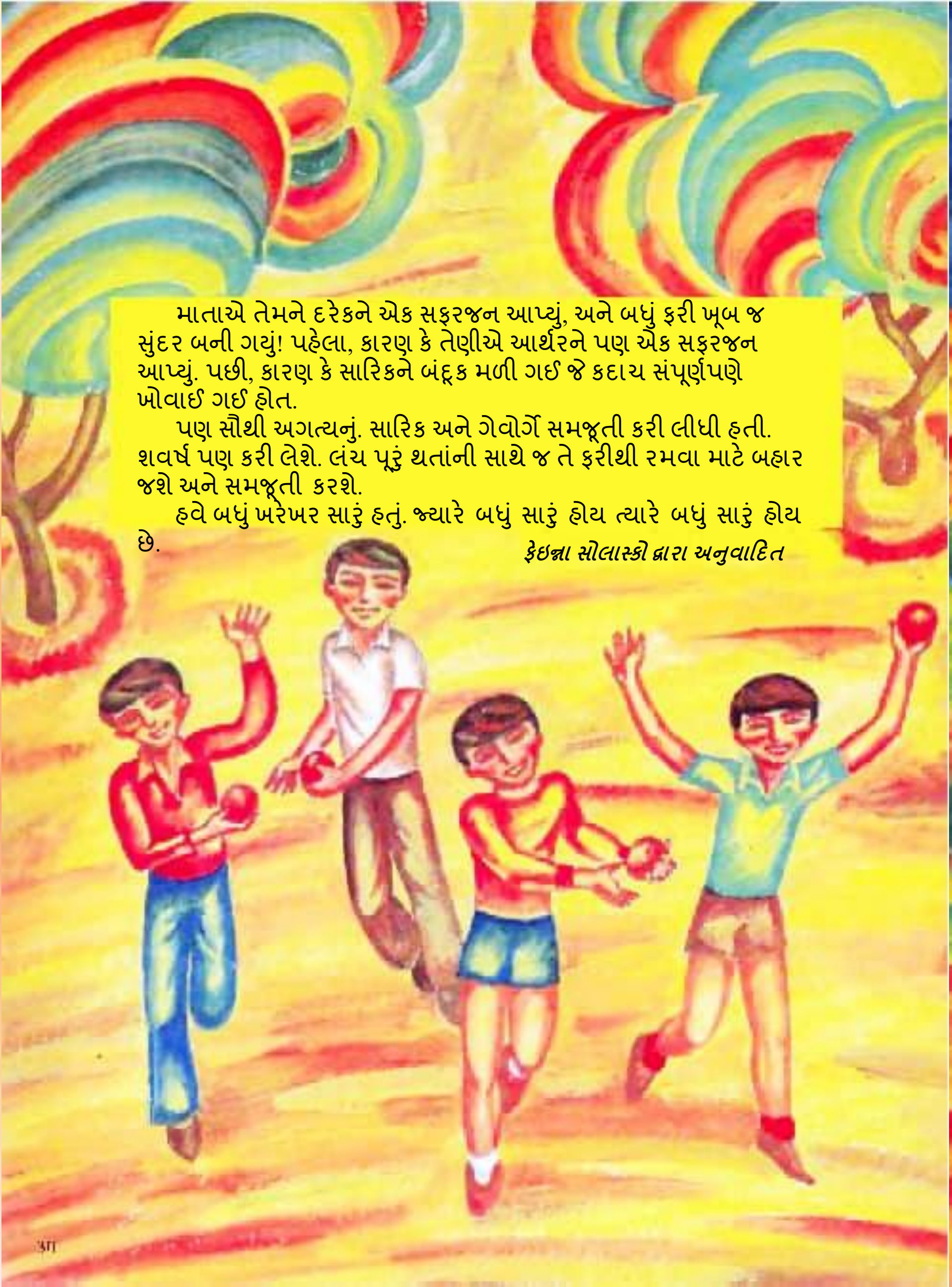
'આ રહી તારી બંદૂક, આર્થર. અમને તે મળી ગઈ . સારિકને તે મળી ગઈ,' તેણે કહ્યું.

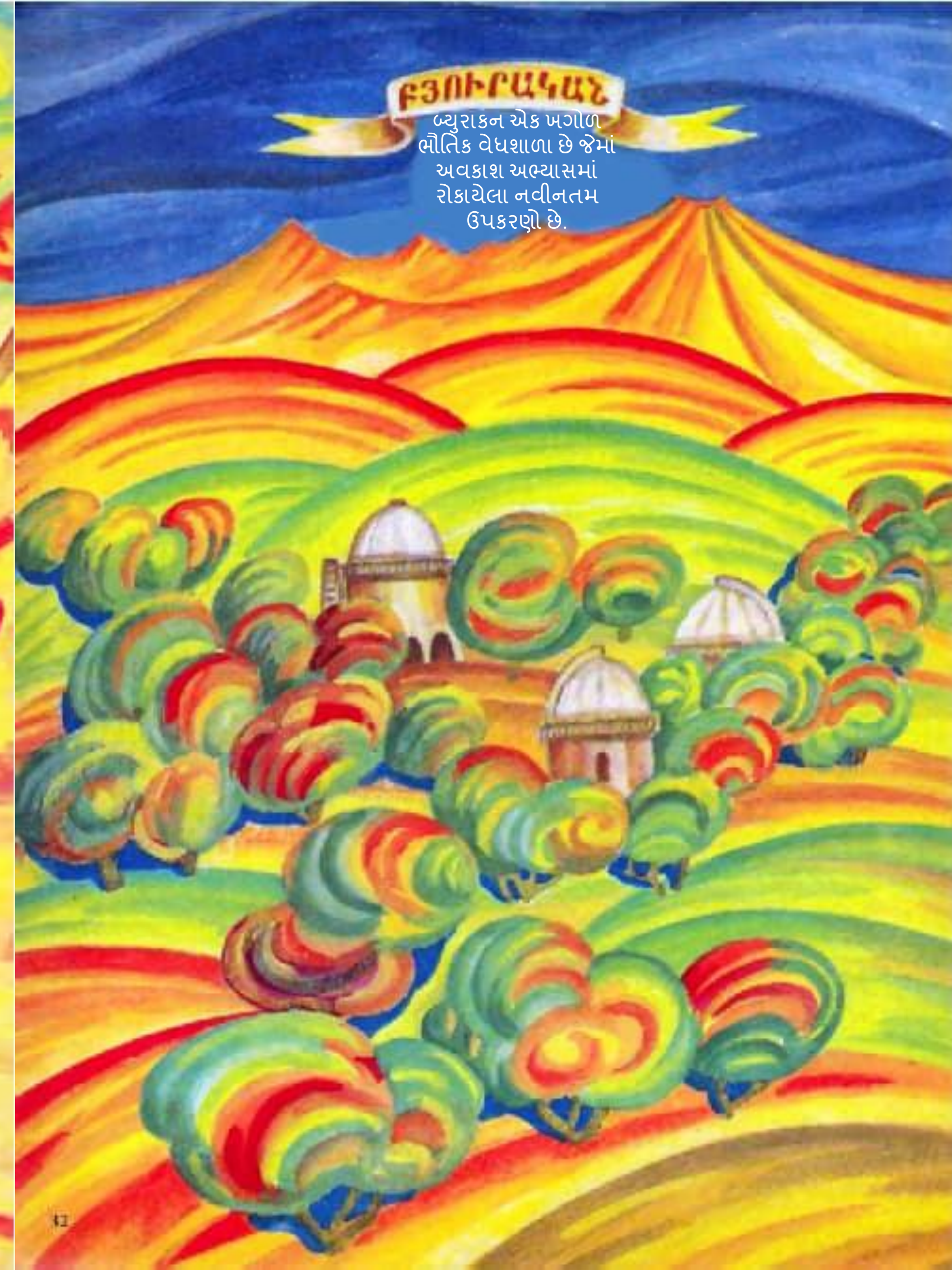
માતાએ તેમને દરેકને એક સફરજન આપ્યું, અને બધું ફરી ખૂબ જ સુંદર બની ગયું! પહેલા, કારણ કે તેણીએ આર્થરને પણ એક સફરજન આપ્યું. પછી, કારણ કે સારિકને બંદૂક મળી ગઈ જે કદાચ સંપૂર્ણપણે ખોવાઈ ગઈ હોત.

પણ સૌથી અગત્યનું. સારિક અને ગેવોર્ગે સમજૂતી કરી લીધી હતી. શવર્ષ પણ કરી લેશે. લંચ પૂરું થતાંની સાથે જ તે ફરીથી રમવા માટે બહાર જશે અને સમજૂતી કરશે.

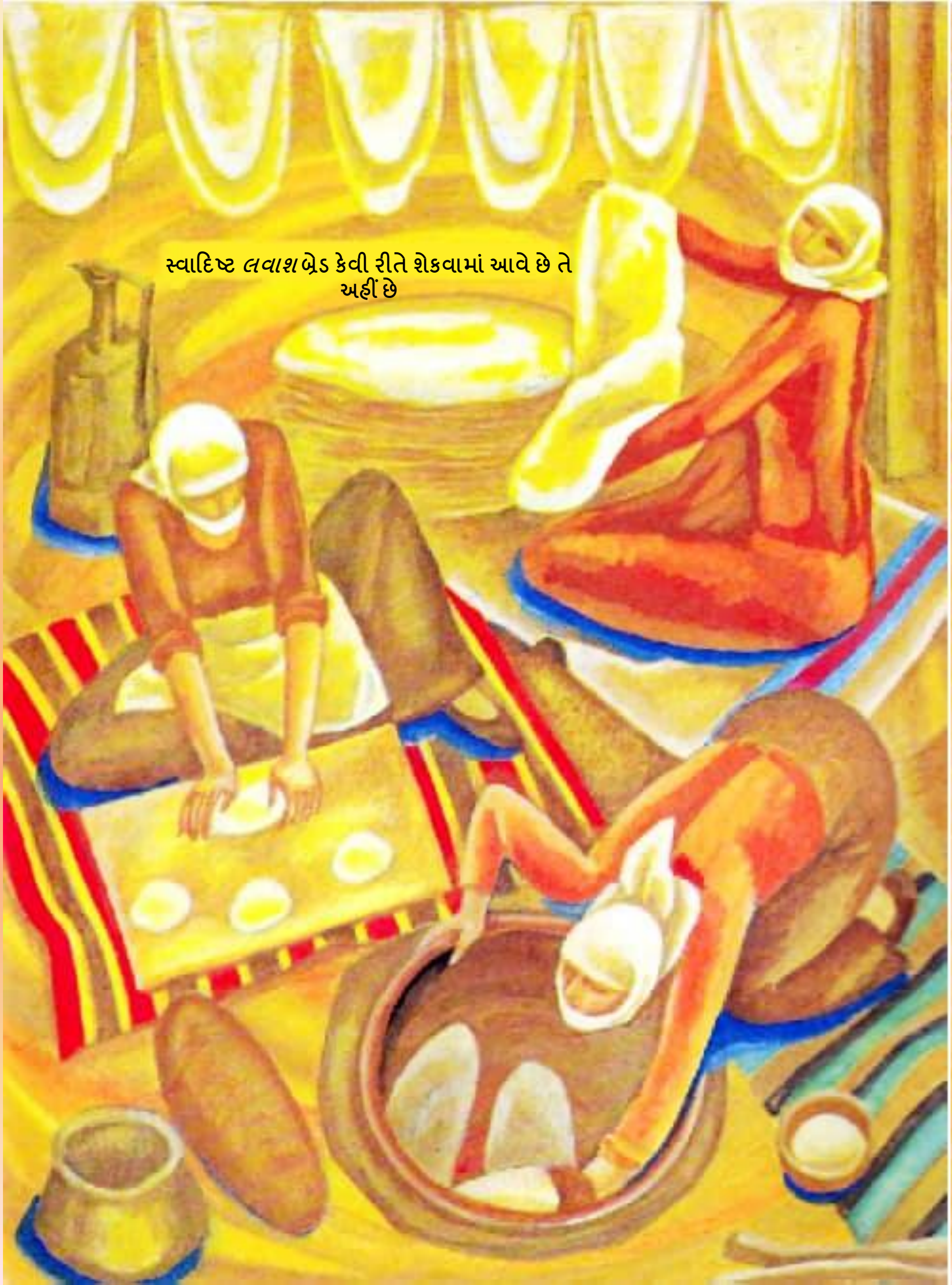
હવે બધું ખરેખર સારું હતું. જ્યારે બધું સારું હોય ત્યારે બધું સારું હોય છે.

ફેઇન્ના સોલાસ્કો દ્વારા અનુવાદિત

બ્યુરાકન એક ખગોળ ભૌતિક વેધશાળા છે જેમાં અવકાશ અભ્યાસમાં રોકાયેલા નવીનતમ ઉપકરણો છે.

સ્વાદિષ્ટ *લવાશ* બ્રેડ કેવી રીતે શેકવામાં આવે છે તે અહીં છે

આર્મેનિયન મૂળાક્ષરો 5મી સદીમાં મેસરોપ મેશટોટસ દ્વારાબનાવવામાં આવ્યા હતા.

ՀԱՅԱՍՏԱՆ

આર્મેનિયા

ՀԱՅՐԵՆԻՔ

માતૃભૂમિ

ԲԱՐԻ ԳԱԼՈՒՍՏ

સ્વાગત છે

